

TRIGLAVA

Leto II.

19. junija 1949.

Štev. 23.

VZHOD, ZAHOD, Kitajci in mi

Sila komunizma ruši trhlo nacionalistično Kitajsko. Pred nekaj leti je dežela bila še ena izmed petih velesil, danes pa komunisti pometajo z zadnjimi ostanki prejšnje vlade. Včeraj je bil Čang-kaj-šek narodni junak, borec proti fašistični Japonski, danes pa ga komunisti zahtevajo kot vojnega zločinca. Amerikanci stoje ob strani, opazujejo konec in se nočejo mešati v kitajske zadeve.

Po časopisih spremljamo ta kitajski polom. Beremo in pikre nam prihajajo na misel.

Spet so Amerikanci pustili nekoga na cedilu, kot so že nas preje, si mnogi mislijo. Tudi kitajski generali, politiki in trgovci najbrž podobno tožijo: Pustili so nas, ko bi nam morali najbolj pomagati! O, tudi Ameriki se bo to še maščevalo. Kakšna brezvestnost, puščati na cedilu narode in junake, ki se bore proti komunizmu!

Podobno si misli marsikdo. Vendar premislimo:

ALI SO ZARES AMERIKANCI KRIVI KITAJSKE NESREČE?

Dobro se spomnimo, kako je Amerika pomagala Kitajski že preje, v vojni z Japonsko, kakor kasneje, v boju z domačimi komunisti. Tako je bilo pač v korist Amerike same. Politika res ni sentimentalna zadeva, ampak vođenje državnih zadev po najboljši poti. Tako je vsaj običajno po civiliziranem svetu. Izvzemimo balkansko politiko.- Amerika je storila vse, da premaga Japonsko. Prav tako je storila mnogo, da na Kitajskem ne bi uspeli komunisti, ker je tudi to bilo v njihovo korist.

Danes je svet majhen. Zapadu je jasno, da razklan na dve polovici ne more uspevati. Komunistična nevarnost je očitna. Že samo zaradi tega, da ne štejemo gospodarskega zanimanja Amerike na Daljnem Vzhodu, je bilo Ameriki mnogo do tega, da komunisti na Kitajskem ne uspejo. Saj pomeni komunizem na Kitajskem okrepitev Vzhoda in pa zelo dvomljiva tržišča za ameriške izdelke. Pomeni izgubo na celi črti.

Razumljivo je zato, da so se Amerikanci zelo zavzeli za Kitajsko. Pomagali so z denarjem, opremo in nasveti. Svoje vojske pač niso mogli poslati tja, da bi se vtikala v kitajske domače zadeve.

Pomoč je bila velika, da bi morala zadušiti komunizem. Morala bi, ako bi jo Kitajci pošteno uporabili. To pa je druga stran zgodbe. Ta stran je zelo grda, polna podlosti, kupčevanja, podkupovanja in nesposobnosti.

Zgodilo se je namreč, da so bili vojaki lačni in strgani, ljudje pa revni in izžemani kljub ameriški pomoči. Le mastni trgovci in politiki so imeli roke, preštevali ameriške dolarje, uganjali črno borzo in izžema

li ljudi. Generali so se gladili po trebuih in zvonili z medaljami. Politiki so sem in tja zinili kakšno modro. Cene so rasle, ljudje so bili revnejši iz dneva v dan. Amerika, pošiljaj! Amerika je pošiljala, trgovci so se bogatili, generali so se redili, politiki so sem in tja zinili kakšno modro. Ljudje so pa stradali.

Nič ni bilo čudnega, da so vojaki uhajali. Ljudje so si končno mislili: mnogo slabše že biti ne more! Poskusimo še nekaj novega, še ta komunizem, morda bo kaj boljše! Precej jim je bilo vseeno, kdo jim vlada, samo da bi se to staro izžemanje končalo.

Ko so Kitajci pripravili pot komunizmu, je ta udaril in mogočna gnila Kitajska se je zamajala. Amerikanci so zmajali z glavo. Storili so, kar so mogli, pomagalo ni nič.

KITAJCI SO SAMI SEBI IZKOPALI GROB.

Izkopali so ga trgovci, generali in politiki, ki so bili vse obenem: politiki, trgovci in generali, vse enako pokvarjeno, vse le za osebne koristi. Izkopali so si ga ljudje, ki so vso to pokvarjenost trpeli na svojih plečih.

Ali so torej res Amerikanci krivi kitajske nesreče?

Ob takem premišljanju se nehote spomnimo druge tožbe, da so prodali nas. Nehote se spomnimo na ono čudno zgodbo, ki se je končala s Titom do ma in našo emigracijo. Zelo radi smo krivili Zapad. Prodali so nas, smo radi rekli. A čudno bi bilo, da bi Zapad ravnal tako proti svojim koristim, če bi bilo drugače mogoče. Do Balkana je Angležem zaradi Sredozemlja precej. Vidimo, kako so napenjali sile v Grčiji, da bi prepodili komunizem. Kako, da se je pri nas tako žalostno zasukalo?

ALI SMO MORDA SAMI KRIVI -

PODOBNO KOT KITAJCI?

Kaj niso morda nam kopali groba nekateri politiki, generali in trgovci, ki so sedeli v Londonu in Kairu, v Ljubljani, Zagrebu in Beogradu?

Da, po časopisih spremljam kitajski polom. Berem in pikre mi prihajajo na misel. Pikre, ko vidim za vso zunanjo polomijo skrito pokvarjenost, gnilobo in nesposobnost kitajske politike. Še bolj pikre postanejo misli, kadar se pri tem spomnim na one, ki so nas pognali v emigracijo. Ne Tito, ne komunizem - ozrmo se nazaj, za svoj hrbet in pokažimo na pokvarjenost in nesposobnost onih, ki si prilaščajo vodstvo.

M.T.

-----00000000-----

KRŠČANSTVO

III

KATOLIŠTVO

Ako povdarjamo krščanstvo ali katolištvo kot nekaj, kar naj bi obstajalo samo zase, bi mogli sklepati na neko nasprotje med njima, kot da bi bili to dvoje nasprotujočih si veroizpovedi, ali pa vsaj idejno različnih. Tako bi kdo mogel povdarjati s ponosom, da je kristjan, a ne katoličan, drugi spet, da je katoličan, a ne kristjan, kar se že po besedi čudno sliši. Zato je namen teh nekaj vrstic razjasniti spoznavno in življenjsko, kolikor je pač možno, medsebojne odnose krščanstva in katolištva, saj oba tako globoko posegata v naše življenje.

Le eno Cerkev je Kristus ustanovil, učil je le en nauk, bil tako posrednik le ene vere in izbral je 12 apostolov izmed mnogih učencev, ki so sprejeli Njegovo izročilo: nadaljevati Njegovo učiteljsko, duhovniško in

pastirsko službo. Apostoli se vedno sklicujejo na Kristusovo izročilo ter skrbno pazijo, da se je Njegov nauk ohranil nepokvarjen in da prehaja kot odrešilna milost do posameznika in narodov, da se tako krščanstvo širi po svetu. Tako zgodovina prvih krščanskih stoletij priča ne samo o skrbi za čistost nauka, ampak tudi o žrtvah, ki so jih kristjani radi sprejemali za ta nauk. Krščanstvo je stopilo v svet z mučeniško krvjo ter ga osvaja po mučeništvu.

V tem prvem krščanstvu so razni vzroki dovedli do razkola. Sredi srednjega veka sta se ločili vzhodna in zapadna cerkev. Prva si je naredila naslov pravoslavne /pravoverne/, druga pa katoliške /vesoljne/. Vendar pa moramo poleg razlik v nekaterih verskih resnicah, ki se povdarjajo, predvsem iskati vzroke razkola v psiholoških prilikah med zapadom in vzhodom, kar itak opažamo v vsej zgodovini do danes.

Novi vek je pa prinesel novo ločitev v reformaciji, ko se je razdvojil zapad ter postavil poleg katolištva tudi protestantovstvo. Ako iščemo psihološke vzroke za ločitev med vzhodom in zapadom, ni rečeno, da ne bi bilo razlik v verskih resnicah. Te so, a nikakor ne posegajo globoko v življenje vernikov, ki sicer dobro vedo zanje, ali marsikdaj iščejo v prepadu nebistvenih razlik v obredih, cerkveni disciplini itd. Globlje je šlo protestantovstvo, ki je z naukom, da je razlaga biblije prepuščena svobodni volji posameznika, odprlo pot mnogim sektam, ki so tako različne v nauku kot po prakticiranju v življenju. Sami danes vidimo že na zunaj to razcepljenost v mnogih cerkvah in kapelah, še bolj pa v verskem indiferentizmu, ki vlada v deželi, kjer smo sedaj.

In vendar, resnica more biti samo ena. Ne morem istočasno trditi, da je Bog in da ga ni. Morem se izogniti odgovoru, češ da ne vem. Če se pa postavim pred nas vprašanje, ki terja odgovor, kar je nujno za naše življenje, potem si moramo odgovoriti, kakršenkoli naj bi že bil ta odgovor. Kakor more biti resnica samo ena, tako je krščanstvo kot nauk samo eno, tako more biti Cerkev samo ena.

Rekli smo, da so med pravoslavjem in katolištvom res neke razlike v verskih resnicah. Danes bi na prvo mesto postavili prvenstvo /primat/ rimskega škofa. Pravoslavne cerkve so vezane med seboj po istem nauku t.j. po priznanju istih veroizpovedi in cerkvenih zborov, nimajo pa enotnega vidnega vodstva, kar daje katoliški cerkvi poleg enotnosti nauka tudi značaj strnjivosti in aktivnosti, kar je posebno prišlo do izraza v zadnjih letih, ko je katoliška cerkev dobila polno priznanje za odločni boj proti komunizmu.

Razlike med pravoslavjem ter katolištvom na eni strani in protestantovstvom na drugi pa so bolj globoke tako v nauku kot v praktičnem življenju. Ni sicer bistvena cerkvena disciplina, vendar ako priznam nauk, me ta sili na izpolnjevanje ter postavlja zahteve, ki posegajo globoko v življenje posameznika. Svojevoljna razlaga biblije pa vodi v življenje, kjer resnice izgube svojo moč, ne zaradi svoje bitne narave, temveč po zaslugi človeške samovolje.

Vse te veroizpovedi so krščanske. Vse tri se s ponosom sklicujejo na Kristusa ter vse tri trdijo, da so edino prave. In ako se sklicujem na krščanstvo, katero obliko izmed teh treh prevzamem? Ako nobene, potem se ali od krščanstva oddaljim ali pa ustvarim novo sekto, ki bo povdarila moje različno gledanje na krščanstvo. Ako pa povdarim krščanstvo, da zabrišem razlike med temi veroizpovedmi, se ne bližam prvotnemu krščanskemu idealu, temveč verskemu indiferentizmu, kar pa spet ne odgovarja težnji po resnici in dokončni rešitvi tega za življenje dosti važnega vprašanja. Ako si damo odgovor, potem moramo prevzeti priznanje krščanstva in še več, prevzeti moramo eno ali drugo obliko, kar so prevzeli vsi oni, ki se imenujejo kristjane.

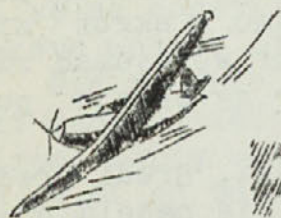
Jasno je, da je v življenju nujna neka strpnost, da se omogoči skupno življenje med milijoni različnih posameznikov, ne bi pa prav ravnali, ako

bi zaradi tega škodovali resnici ter opustili praktično življenje po Kristusovem nauku.

I.Kunstelj
župnik

/Nadaljevanje sledi/

-----0000000000-----

POŠTA

PISMO UREDNISTVU.- "Oprostite mi, vendar radi stvari same, Vas moram na nekaj opozoriti. Ne vem, kdo je Zbiratelj "Iveri", pa mu boste Vi to zade-

vo predložili. Razumem, da ni mogoče marsikdaj v nekaj besedah povedati to, kar bi rad ter je kratkost stavka lahko kriva nerazumevanja.

Gre pa za "Iveri" v št.22.KT na str.5., - ko zbiratelj konča, ako odstranimo besede, ki so le v balast stavku, bi sledilo: Trditve brez dokazov so samo /lahko/ dogme.

Dogme so verske resnice, osnovane na božjem pričevanju. Že v navadnem življenju je naše spoznanje mnogokrat navezano na pričevanje drugih, prav tako v znanosti, zlasti duhovnega značaja. Da moremo sprejeti pričevanje, moramo utrditi dvoje: On /ki priča/ ve ter hoče govoriti resnico o tem.

Dogme so vzete iz razodetja. Dejstvo razodetja lahko zgodovinsko dokazujemo. Če že sprejemamo človeško pričevanje, koliko bolj moremo sprejeti božje, ker je Bog Resnica sam v sebi ter ne more z lažjo varati, to se pravi: hoče govoriti resnico.

Ako je znanost sistem spoznav izvedenih iz izvestnih podstav /osnov/, potem, ako apriori ne zanikamo znanosti duhovnega značaja, moramo tudi bogoslovju priznati znanstvenost ter verskim resnicam, da so znanstvenega značaja ter imajo dokaze za sebe. Težko bi bilo zgodovinarju ali geografu zanikati, da nista znanstvenika, vendar večina spoznav enega kot drugega sloni na pričevanju drugih. To pričevanje zanju so dokazi. Ako bi potem hoteli zanikati znanstvenost dogem, bi morali zanikati osnove, ki so: Bog in razodetje, - božje pričevanje.

Prav v krščanskih dogmah vidimo, kako je vse logično izpeljano iz osnov: Rad pa priznam, da ne more nuditi takih dokazov kot jih nudijo fizične znanosti, vendar pa eksistirajo poleg fizičnih zakonov tudi zakoni duhovnega značaja." - I.Kunstelj.

Pripomba zbiratelja Iveri: "Iver", o kateri je bilo govora, v svojem prvotnem pomenu ni v ničemer zadevala versko področje, marveč je do tega prišlo kasneje. Vendar pa bi sedaj rad vprašal g.župnika, kdaj in zakaj je neka verska resnica proglašena za dogmo, ako imamo tudi verske resnice, ki niso dogme?

JAVNO MNENJE.- Cenjeni g.urednik! - Čudno je zaključil g.B.Grčar svoje pismo uredniku v 21.št. KT. Izgleda, da stoji njegovo pojmovanje demokracije na glavi. Mislim, da morajo voditelji dokazati, da so vredni zaupanja in ne narobe, kot piše v pismu. Vsaj tako je v demokracijah. Ako voditelj izgubi zaupanje, pač ni več voditelj - ako ni diktator. Pa menda vendar ni imel g.B.Grčar za nas Slovence kakšen totalitarizem v mislih? Le tam so voditelji vzvišeni nad vsako kritiko in lahko počno, kar se jim zljubi. Na čigav račun? Ali bi g.Grčar mogel pojasniti, kako si zamišlja dvig do teh višav? Morda tako, da si pridobiš zaupanje enega iz vodilne kaste, ki te potegne kvišku in posadi na pleča tvojim soljudem? Če so pri nas tako vodili, se prav nič ne čudim, da smo prišli v emigracijo...

J. Gregorčič

VELESEJEM BRITANSKE INDUSTRIJE V EARLS COURTU.- London.- Vsakoletni velesejm britanske industrije igra važno vlogo v "pogonu za izvoz", ki je tako odločilnega pomena za dobrobit te dežele. Kot lani so tudi letos razdelili velesejm na tri razstavišča: težka industrija v Birminghamu, apa-

rati in instrumenti v Olimpiji v Londonu, a vse ostalo v poslopju Earls Courtu, ki se tudi nahaja v Londonu.

Earls Court je veliko belo-sivo poslopje, ki od zunaj in znotraj močno sliči železniški postaji. Na dvorišču in na poslopju samem vihrajo državne zastave, ob vzhodnih vratih stoje uniformirani vratarji, a veliki napis v raznih tujih jezikih pričajo, da gre za izvoz.

Ko človek vstopi v ogromni razstavni prostor, ne ve kje bi pričel. Vsa ko podjetje ima svoje opremljeno mesto, a reda tu ni nobenega. Poleg trop skih čelad in moških klobukov iz živordečega baržuna se nahajajo najmodernejše gasilske črpalke itd.

Tekstilno blago za obleke je malo zanimivejše od onega, ki ga opazimo v mestnih izložbah. Zanimivejše so zavese in pregrinjala iz odličnega materiala in v živopisnih vzorcih. Poseben oddelek je posvečen "nylonu". Ve mo, da se iz te snovi izdelujejo ženske nogavice, a tu vidimo tudi srajce, perilo, plesne obleke in ladijske vrvi, vse iz nilonske svile.

Prerinem se skozi gnečo. Posetniki mečejo po tleh papirčke in drugo, kot da bi krmili golobe. A sesalka, ki ni večja od metle s par poljubi opravi s celim kupom nametanih smeti. Druga naprava, ki je nekoliko obsežnejša pa sesa celo kovance vseh vrednosti in v neomejeni količini. Res primerna stvar za žeparje, a stane £ 33.

Nedaleč od tu se toči. Zadnji čas, kajti žejen sem. Pravočasno dospem in s svojo vnemo napravim vtis, kot da bi res hotel kaj kupiti. Stvar je namreč v tem, da spreten uslužbenec postavi na stojalo nekakšno električno pečko, na kateri se nahaja velik kozarec. V ta kozarec urno zmeče kose pomaranč z olupki, sladkor, vodo in led. Vključi elektriko in kozarec se z veliko hitrostjo vrti dvajset sekund. Napoj je gotov in gledalci dobe vsak po eno čašico zastonj za reklamo. Na željo večje skupine indijskih žen, ki s svojimi velikimi temnorjavimi očmi strmeče opazujejo postopek, uslužbenec nato vrže v kozarec kavo, led, vodo in sladkor. Kozarec se zopet zavrti in zopet se pije.

Pravijo, da sta razstavo obiskala tudi princesa Elizabeta in njen mož, in da sta si nabavila stroj za čiščenje krožnikov. Ta naprava je emajlirani kovinski zaboj, v katerem teče voda in ob za ped visokih šestkah živahno in varno poskakujejo krožniki in druge namizna posoda ter se vse zelo hitro osnaži. Primerna naprava za veliko gospodo, ki vsled raznih družabnih obveznosti nima časa, da bi se posvečala kuhinjskim poslom.

Usnjeni izdelki obsegajo kovčge vseh barv /videl sem enega celo in višnjevega semiša z rumenim robom/, aktovke, torbice in pasje nagobčnike.

Naslanjači v vseh barvah in s skrbno preračunano udobnostjo se vrste v velikem številu. V nekaterih od njih sede globoko pogreznjeni tolsti go spodje srednjih let s svetlimi plešami in z očividnim namenom predočiti obiskovalcem, kako prijetno se človek lahko odpočije v teh naslanjačih.

Pohištvo iz uvoženega trdega lesa zaostaja za kontinentalnimi vzorci. A lepa so zrcala. Še nikoli nisem videl toliko zrcal skupaj.

Časopisi poročajo, da je velesejem dobro uspel in da je sklenilo kupčije okrog šestnajst tisoč trgovcev. Med odličnimi gosti v Earls Courtu je bila tudi kraljica Mary, kraljeva mati, ki je stara preko 80 let in ni do slej zamudila še nobenega velesejma.

B.G.

K PREDLOGU ZA USTANOVITEV SLOVENSKE SOCIALNO-PROSVETNE ORGANIZACIJE V ANGLIJI.- V št.21.KT smo objavili kratko poročilo v zvezi s splošno okrožnico in anketo g.župnika Kunstlja po tem vprašanju. Medtem smo prejeli tudi št.21. uradnega biltena Slovenske Pravde z dne 12.junija t.l., v katerem je objavljeno poročilo s članskega sestanka te organizacije za področje Worksop/Notts./ na Binkoštno nedeljo. Poročilo se bavi z mnenji 20 članov SP iz tamošnjih krajev o predlogu za ustanovitev omenjene organizacije odn. kot pravi poročilo - o skupnem slovenskem socialnem odboru v Angliji. Zaključki sestanka so: 1/ Taka organizacija odn.odbor je potreben, da zasto

pa Slovence pred vladnimi in sindikalnimi oblastmi in da se zaščititi naše stanovske interese v slučaju izbere posla in ev.brezposelnosti; da dobi primerno pomoč ponesrečencem, zlasti v slučaju daljše ali stalne delane-zmožnosti; da posreduje pri izstavitvi dokumentov in nudi ev.denarno pomoč onim, ki žele oditi iz Anglije kam drugam.- 2/ Predpogoj je: vse politične razlike na stran. Prvo naj nam bo korist slovenskih delavcev.Organizacija, odbor ne sme voditi računa, kaj kdo politično misli, - mora pa računati, kateri Slovenec je pomoči potreben.Odbor mora biti izvoljen in ako je predlaganih več list, je najbolje, da se poišče kompromisna rešitev, tako, da bo zastopana v odboru tako večina kot manjšina in bo na ta način podana zagotovilo, da bo odbor zares predstavnik vseh Slovencev v Angliji. Na občnem zboru je potrebna zato absolutno svobodna debata. - 3/ Izvolil naj bi se nekak "širši svet" in nekak "izvršni odbor", ki naj bi ga sestavljali dobri, jezika in poslovanja vešči Slovenci in Slovenke. Poslovanje tega izvršnega odbora, zlasti kar se finančne strani tiče, naj bi nadzoroval tričlanski nadzorni odbor. Z ozirom na številčno stanje Slovencev v Angliji to ne bi predstavljalo birokracije, marveč možnost sodelovanja in vpogleda v poslovanje.-

Poročilo se zaključuje s pripombo, da bo o tem vprašanju razpravljali člani Slovenske Pravde še na drugih sestankih iz ostalih področij Vel. Britanije. Slovenska Pravda je namreč tudi socialna in kulturna organizacija s svojo zavarovalnico in knjižnico.

I.S.

-----0000-----

~~to do~~ angleško

Glagol "to do" opravlja, kot so mnogi gotovo opazili, dvojno delo.U=porablja se kot samostojni glagol ali pa kot pomožnik. V prvem primeru ima svoj polni pomen: storiti, napraviti, delati, narediti, vršiti. Kadar pa vrši delo pomožnega glagola, le pomaga drugim glagolom izraziti natančno njih nameravani pomen in v tem primeru se sploh ne prestavlja.

Kot pomožnik se "to do" uporablja v naslednjih primerih:

1/ za tvorbo nikalne oblike, n.pr.:

I work - delam. I do not work - ne delam. We worked - delali smo. We did not work - nismo delali.

2/ za tvorbo vprašalne oblike, n.pr.:

You write - pišeš. Do you write? - ali pišete? They wrote/rou^t/ - pisali so. Did they write? - Ali so pisali?

Med sedanjim in preteklim časom razlikujemo v nikalnih in vprašalnih oblikah s pomočjo sedanje in pretekle oblike glagola "to do", namreč: I do in I did. Vedno pa sledi tem oblikam glavni glagol v nedoločniku, torej:

I worked - delal sem, in I did not work - nisem delal; napačno je reči: I did not worked.

3/ v nikalnem velelniku:

Speak! - Govori! govorite!

Do not speak! - ne govori! ne govorite!

4/ za poseben poudarek glavnih glagolov, n.pr.:

I do love you - v resnici te ljubim; I did love you - v resnici sem te ljubil.- He promised to come on Sunday, and he did come - obljubil je, da pride v nedeljo in je res prišel. S slovniškega stališča bi se ta stavek popolnoma pravilno glasil tudi: He promised to come on Sunday, and he came - obljubil je priti v nedeljo in je prišel. Hitro se opazi, da v tem primeru dejstvo, da je držal obljubo, ni nič poudarjeno, ampak samo ugotovljeno.

Why didn't you eat? I did eat.- Zakaj niste jedli? Saj sem jedel.

5/ za povdarjanje velelnika:

do come, please! - res pridi, prosim!

6/ za kratek odgovor, da se izognemo ponavljanju vprašanja, n.pr.:

Do you speak French? Yes, I do.

Brez skrajšanja bi se odgovor moral glasiti: Yes, I speak French.

7/ za preprečitev dvournosti.

V tem primeru je "to do" večkrat celo nemogoče izpustiti, če se hočemo izraziti jasno, n.pr.:

I like her more than you do - rajši jo imam kot ti.

Če izpustimo "do", imamo: I like her more than you. - Ugotovimo pa lahko kaj hitro, da si nismo na jasnem, ali naj to pomeni: rajši jo imam kot ti, ali pa: rajši imam njo kot tebe. - Če pa uporabljamo "to do", je to le kratko za: I like her more than you like her /rajši jo imam kot jo imaš ti/ in nobena dvomiselnost ni mogoča.

Primeri zanikanih in vprašalnih stavkov:

Does /daz/ your sister like tea? - No, she does not like tea, she prefers coffee /ko'fi/. - Ne, nima rada čaja, raje ima kavo. - When does the train for London leave /līv/? Kdaj gre vlak proti Londonu? - What does this word mean /min/ in Slovenian? Kaj pomeni ta beseda v slovenščini? - Did you see my brother? No, I did not.

Zelo pogoste so skrajšane oblike: I don't /do not/ in I didn't /did not/.

+++++

"To do" kot samostojni, glavni glagol, pa ima svoj pomen in se pre = stavlja:

What are you doing? - kaj delate?

He has done me a favour /fej'ver/ - napravil mi je uslugo;

That must be done again - to mora biti zopet storjeno /še enkrat napravljeno/;

Razen tega se "to do" uporablja v mnogih rekih, kjer ima več pomenov:

- that will do - zadoščalo bo, dosti bo;

- this meat /mīt/ is well done - to meso je dobro kuhano;

- the meat is overdone - meso je preveč kuhano /ali pečeno/;

- the meat is underdone - meso je premalo kuhano /ali pečeno/;

- how do you do? - kako se počutite?

- they do like for like - vračajo milo za drago;

- that won't /kratko za: will not/ do - to ne zadostuje;

as regards my duties /dju'tiz/ I shall do my best - kar se tiče mojih dolžnosti, bom naredil, kar bo v mojih močeh;

- his latest /lej'tist/ action /ækʃən/ does harm to his good name - njegovo poslednje dejanje škoduje njegovemu dobremu imenu;

- I have done with him - končal sem z njim, ne maram imeti nič več o = praviti z njim.

-----00000-----

V št.20 se je vrnilo pri angleški lekciji nekaj tiskovnih napak:

Drugi odstavek: "To put je glagol, ki pomeni: položiti /ne: potolažiti/, djati, postaviti.

"Clocks must be put back by one hour - ure se morajo pomakniti za eno uro nazaj.

Prosimo oprostjenja!

-----00000-----

PROSIMO VSE NAROČNIKE, DA PORAVNAJO ODNOSNO OBNOVE NAROČNINO za tekoče četrtletje. Neizpolnjene Postal Orderje pošljite na naslov: Klic Triglava, Miners Hostel, Twogates, Tamworth, Staffs. - Za tujino veljajo internacionalni kuponi, v deželah Commonwealtha pa Money Order. Naročniki, u = službeni v CMWS v Nemčiji, naj se poslužijo Postal Orderja. - Četrtna ročnina znaša 6/-, polletna 12/-. Za Nemčijo je naročnina polovična.

VIDNEH

Štirje zunanji ministri še vedno razpravljajo v Parizu. Zaključek konference se pričakuje v bližnjem času. Kljub tajnim zasedanjem, na katerih so zunanji ministri govorili zelo odkrito, ni prišlo do nikakega sporazuma ne glede Berlina, ne glede Nemčije ali Avstrije.

Sedem izmed dvanajstih podpisnic Atlantske Pogodbe je isto že ratificiralo: Kanada, Danska, Norveška, Belgija, Vel. Britanija, Luxemburg in Island. - Ostale so še: USA, Francija, Italija, Norveška in Portugalska. - Predsednik Truman je poudaril, da mora ratifikaciji slediti tudi akcija, da se države podpisnice gospodarsko in vojaško okrepijo.

Bolgariji in Albaniji, ki sta že prekinili svoje trgovske odnose s Titom, je sedaj sledila tudi Čehoslovaška, ki je obenem odpoklicala vse svoje strokovnjake, ki so pomagali pri Titovi petletki. SSSR je omejila svoje trgovanje z Jugoslavijo na eno osmino nekdanjega. Ta teden je prispel v Beograd angleški veleposlanik Sir C. Peake s predlogom za petletno trgovsko pogodbo. - Medtem se "borba" s Kominformo nadaljuje. Likvidiran je bil "general" Rodić. - V Albaniji so pa ustrelili biv. podpredsednika komunistične vlade Kočija zaradi kolaboracije s Titom. Baje je nameraval ubiti predsednika Enver Hodžo in "predati" Albanijo Jugoslaviji. - Tito je izgnal štiri člane madžarskega poslaništva v Beogradu zaradi "špionaže". -

Za zagrebškim nadškofom in madžarskim kardinalom je prišel sedaj na vrsto tudi praški nadškof dr. Jožef Beran, star 61 let. Sam osebno še ni aretiran, pač pa njegov šef pisarne dr. Dörner. V škofijski palači so komunisti postavili oboroženo stražo in posebnega cenzorja, ki pregleduje škofovo pošto.

V Barceloni je bil izvršen atentat na generala Franca, ki bi skoraj uspel. Policija je aretirala okrog 600 ljudi.

V New Yorku se je osnoval Narodni Odbor za Svobodno Evropo z nalogo pomagati voditeljem odn. vidnim osebnostim, ki so emigrirale iz dežel za Zvezno Zaveso v njihovi borbi proti komunizmu. V izjavi je rečeno, da se nahaja sedaj okrog 300 takih oseb v USA in da ima Odbor interes predvsem na onih, ki morejo nuditi efektivno vodstvo potem, ko bodo njih dežele osvobojene. Dežele, ki bodo že sedaj zastopane v Odboru so: Poljska, Čehoslovaška, Madžarska, Romunija, Jugoslavija in Bolgarija. - Predsednik je Mr. Joseph C. Grew, biv. ameriški veleposlanik na Japonskem. Člani pa so še: General Eisenhower, Mr. F. Altschul /bančnik/, Mr. H. F. Armstrong, urednik časopisa "Foreign Affairs Quarterly", Mr. A. Berle, biv. pomočnik zun. ministra, Mr. F. Biddle, biv. drž. tožilec, Mr. R. Bliss, biv. veleposlanik na Poljskem, Gen. -poročnik H. Drumm, Mr. Mark Ethridge, strokovnjak za balkanska vprašanja, Mr. A. Lane, biv. veleposlanik na Poljskem, Mr. H. Luce, publicist, Mr. C. Taft, član protest. gibanja, Mr. V. Green, predsednik Ameriške Federacije za Delo, Mr. M. Woll, podpredsednik iste Federacije, Mr. A. Dulles, predsednik odbora za zun. politiko in Mr. J. Carey, tajnik Kongresa Industrijskih Organizacij.

12. junija so se vršile volitve v mestu Trstu. Rezultati, ki jih navajamo, so povzeti po agenciji B.U.P.: Šest pro-italijanskih strank je dobilo 56.823 glasov od 87.802 možnih; pristaši Kominforme so dobili 17.145 in Titovci 1.866 glasov. - Volitve v okolici bodo danes 19. junija. -

7. junija so se pričeli največji proti-podmorniški manevri angleške mornarice po koncu vojne. - Aktivna angleška mornarica šteje 106 enot: 1 bojna ladja, štiri letalonosilke, 13 križark, 33 rušilcev, 25 fregat in 30 podmornic. V aktivni službi je 147.000 mornarjev v primeri s 116.175 v avgustu 1938.

Na Daljnem Vzhodu se vrše priprave za obrambo Hong-konga, ki je britanska kolonija. Na inspekcijo je prišel angl. obrambni minister Alexander Bevin je vprašal USA, ako bi pomagala Britancem v slučaju komunističnega napada. Britanci se mislijo napadu upreti z orožjem.